

Fitxa tècnica

Berterham, Jan/Baptist, s. XVII/XVIII

Juramento y omenaje de fidelidad que el Reyno de Castilla y Leon hizieron al Rey N.S.D. Phelipe Vo. en el Combento de S. Geronimo el Real el día 8 de mayo del año 1701 / Eques Philippus Pallotta Sacrae Catholicae Majestatis Architectus invenit & delint. Matriti anno 1703, E.H. Fricx Typ. Regius excudit Bruxs., Berterham sculpsit Bruxs. Bruxs. : E.H. Fricx, 1703. 1 làm.; 610x435 mm

[07 A-Et-XVIII-Berterham, Jan-Baptist.272](#)

Comentari

Aquest gravat del flamenc Jan Baptist Berterham, segons dibuix del gravador i arquitecte reial espanyol Felipe Pallotta (Bénézit, 1999), s'emmarca en el context històric de la successió al tron de la monarquia hispànica a la mort de Carles II l'any 1700. El 8 de maig de 1701 Felip V jurà les Corts de Castella i fou proclamat rei d'Espanya a la madrilenya església del convent de San Jerónimo el Real, lloc habitual de les proclamacions i juraments del monarques espanyols. A nivell identitari, aquesta cerimònia té importància en tant que el nou rei de la dinastia dels Borbons se situa en la línia successòria de la monarquia hispànica ratificant el seu nomenament. Aquest és el moment que recull el gravat mostrant l'interior del temple, amb l'altar i el seu retaule major de fons, així com les tribunes del trifori, elements que no han perdurat amb el pas del temps, a causa dels conflictes i reformes del segle XIX. El gravat s'ha de relacionar amb el recull d'Antonio Cristóbal Ubilla y Medina, *Succession de el Rey D. Phelipe V en la corona de España: diario de susviagesdesde Versalles a Madrid*, publicat a Madrid per Ivan Garcia Infanzon l'any 1704. Aquests primers moments del nou monarca en l'àrea castellana es completen amb la seva estada a Catalunya del 24 de setembre de 1701 fins el 8 d'abril de 1702 per jurar Corts (Pérez Samper, 2000), prèvia a l'inici del conflicte internacional i l'adhesió catalana a la causa austriacista amb el Pacte de Gènova del 1705 (Albareda, 2010).

(JAOG)